

And the Word is...

Så sitter man här och känner sig som man precis tömt innandömet efter att ha gått nödig i tre veckor...

Ordet jag söker är på 4 bokstäver och passar i slutet på denna fråga:
Är du ...?

Man kan inte göra annat än att njuta, att äntligen få känna, höra, lukta, vara en del av naturen på nå't fiktivt sätt. Efter att ha kört en kortare sväng med mina tre VRS-bröder, från Bohuslän sa axeln ifrån: "Åk hem med dig nu. Nu får du ge dig för idag."

Jag ville inte, men svängde av vägen, sa hejdå hjärtligt men ändå lite ledsamt och vände hemåt. Bara att få chansen att stanna till och stänga av, gav mig möjlighet att starta hojen igen... Ljudet är obetalbart. "Som en fiskestånka", sa Per-Erik som sålde den till mig. Jag vill bara göra en sak klart för er som tvivlar... Ni har rätt! Det finns inga feskestänker som låter så gött!
Gött: Göteborgskt Ö som uttalas med läpparna putande på halvöppen mun som en överdriven nakenmodell... Ö e nåt annat... Hisingen är en Ö... Där bor jag. Min bror bor där också...

Låter som en svenskaramsa från första klass... Far är rar, mor ror..

Så nu sitter jag här i vardagsrummet. Tre feta stearinljus är det enda jag behöver för att känna mig...

Där var ordet igen.

"Jag befinner mig i ett guldläge!" tänkte jag för några veckor sedan. "Ingen hoj, pengar på fickan! Seså, ut o handla!"

Kanontipsen trillade in från entusiastiska VRS-are och jag såg den ena snyggingen efter den andra, men på nå't sätt så trillade pengan inte ner...

Jag öppnar Internet Explorer version 8.0 och en av de sidor jag defaultmässigt har som startsidor är Blocket, MC, Göteborg.

Annonsen blottade sig med en virtuell blyghet, svarstiden stämde inte med vad jag var van vid. Det var som att smyga upp en pokerhand, del för del öppnades det upp och jag såg en trist bild på en hoj med ruta... Men det var nåt med denna bild som gjorde att jag reagerade med ett tyst "WOW".

Klockan är 7.27 måndag morgon och Per-Erik skriver att den är i "gått skick". Hur långt har den "gott"? Har den gott gått? Eller har den gått gött? Jag mailade snabbt, fick några bilder under dagen och insåg snabbt att det här... Det här är en pärla!

Ivrig som en kissnödig hundvalp försökte jag få till ett tillfälle att besöka hojen, presentera mig, bekanta mig och fråga om han skulle åt samma håll som jag...

En torsdag blev min dag. På Facebook skrek siffrorna "27% Lucky Today" och jag insåg att min vidskeplighet fortfarande griper om mig med ett bastant grepp. Jag spottar tre gånger om det går en svart katt över vägen, men störs inte av nycklar på bordet... även om jag tar bort dom så fort jag ser sånt...

Ett tyst "Shit" kom från insidan och gled ut mellan sammanbitna käkar och jag fick olustkänslor. Men denna gång skulle här gamlas... Hehe... Who Cares? Bara å köra på!

Sven Strömbergs väg? Que? Var f-n e den nu då?? Lennart Winqvists, Gunnarsnånting och några andra namn på storheter från förr men Sven Strömbergs väg? Var inte han en känd tv-journalist, förresten? Var e den f-bannade vägen nånstans?

Jag kör omkring i ett villaområde som är tätt, tätt, så tätt att jag kommer osökt att tänka på Astrid Lindgrens Värld. Prydliga tomter smyckat med eleganta buskar och små träd, små uppfarter och... faktiskt... små bilar, det vill säga småbilar.

När jag på 37:e varvet slår varvrekordet från varv 11 och numera kan ta varje kurva med uppställ (jag SKA hitta, jag är MAN) ger jag upp och ringer upp Per-Erik...

"E de du i den svarta Volvon? Jag har sett dig ett tag nu, hehe..."

123.6 meter senare kör jag de sista metrarna uppför "Svempas" väg och där står HAN! Inte Per-Erik, han står bara i vägen, men jag ser HONOM, min hoj. Han står där, stolt som en nygökad hingst och jag bestämmer mig på stört!
"BRAVISSIMO!" "SPLENDIDO!" "HONOM SKA VI HAAA!" "YIPPIIEE!!"

Stopp lite... vänta lite nu... lugn o fin. Nu gäller det att var cool, hålla masken och spela den kritiskt granskande köparen som gnäller om lilla rostfläcken, den skavda fotpinnen, smutsfläcken på däckets utsida...

Men det går inte... Jag kan inte låta bli att le. Jag känner mig upprymd och ger upp... Nåväl, så lätt ska det inte va'. Jag ska i alla fall provköra.

ÖSREGN!

Härligt! Fantastiskt! Sabba allt bara! "27% Lucky..." hrmph... Jag o Per-Erik står o småsnackar om nästa hoj, om norgesemestrar, om tunga hojar och om Harley Davidson.

"Va sa du? Har du köpt en Harley?"

Per-Erik tittar lite förläget på mig och erkänner sig skyldig direkt.

"Jo, jag har köpt en 10:a HD... får den till våren..."

Med en aning skeptisism i tonen frågar jag: "Och vad har du gett? 300 papp eller?"

"njae-näe, 320..."

Efter en heroisk insats av den lokala sjukvården med HLR och defibrillator, reser jag mig något omtöcknad, rättar till kläderna och konstaterar att *dom* finns... *dom där*...

Som "Saved by the bell" har det slutat regna och jag hämtar min hjälm för en första provtur. Soundet från startmotorn får förhoppningen att stiga till höjder som får satelliter att vända sig om och när sedan mullret kommer så passerar jag månen...

Jag kör ner för "Svempas" väg, svänger ut på Lennarts väg och frontar en Volvo! Jag har kört på vänster sida! Tack o lov så höll Volvon inte ens en tiondel av den hastighet jag hade när jag slog varvrekordet och vi kunde svänga om varandra.

Jag är hemma. Det här är hemma. Varför i hela friden köpte jag en 900?

Till och med sadeln klämde om mina skinkor som om hustrun hade format den.

När jag kom tillbaka frågade han om jag var ...?
Se där, nu kom ordet igen!

Varför kan jag inte pruta? MES...

Vi skakade hand och affären var ett faktum.

Väldigt trevlig och sympatisk kille, den där Per-Erik... och fin hoj har han... HADE han för nu har jag den!

Så är det då dags att ställa in den för säsongen. Kan inte vara möjligt! Jag har ju precis köpt den. Finns det dubbdäck till VN1600? Det får dröja ett tag och jag ska köra några vändor till (sjukgymnast, släng dig i väggen!) innan det är dags för säsongsavslutning, det stora lilla Broåket över Göteborgs alla broar.

Men visst är det nåt speciellt med ens egna hoj... Jag har sett alla dessa 15/1600-hojar och alla är gör-(uttalas Gôôr med betoning på ôô) fräcka men ingen är som miiiiiin!! Jag tror att alla kan intyga detta. Ens egen hoj är speciell!

Idag, denna tisdag, är den officiellt invigd. Jag blev i mitt eget hem bjuden på Göstas räkmacka, fick köra i kortege med bohuslänningar (GULD) och sparkat på däcken, som vi grabbar gör, nå't som kvinnor inte riktigt kan ta till sig.

Min 900:a är numera bara en bild i datorn, ett minne som jag gärna behåller... Nuet är här. Jag har fått vad jag kom för. Nu är det vår hela vintern.

Tack för att du orkade läsa ända hit.

Bosse 'Slipsen' Nilsson

VÄNTA!

Ordet ja... Men det har du väl redan listat ut... **N.Ö.J.D!**

